

מת (אשקלון) 73928-07-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

מ"ת (אשקלון) 73928-07-25 - מדינת ישראל נ' פלונישלו אשקלון

מ"ת (אשקלון) 73928-07-25

מדינת ישראל

נגד

פלוני(עציר)

בית משפט השלום באשקלון

[12.08.2025]

כבוד השופטת דגנית משעלי ביטון

החלטה

א. כתב האישום ובקשת המעצר:

בפניי בקשה להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים ולצידה כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לפי סעיף 382(ג) + 380 לחוק עונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק.

- כחמישה חודשים עובר למועד המתואר בכתב האישום, ניהלו המשיב והגב' פלונית (להלן: "המתלוננת") מערכת יחסים זוגית ולהם ילד משותף. עוד באותו מועד, התגוררו הנאשם והמתלוננת בדירה ב..... (להלן: "הדירה").
1. בהתאם לעובדות כתב-האישום, ביום 19.07.25 במרפסת הדירה, ניטש ויכוח בין הנאשם למתלוננת במהלכו שלחה המתלוננת הודעה לאמה ובה רשמה "תזמיני משטרה", "דחוף" וכיבתה את מכשירה הסלולארי.
 2. בהמשך למתואר חייגו הוריה של המתלוננת למכשירה, ומשלא ענתה, חייג אביה של המתלוננת לנאשם. הנאשם שאל את המתלוננת מדוע הוא מחייג אליו, ולקח מידיה של המתלוננת את מכשיר הטלפון שלה.
 3. המתלוננת ניסתה לקחת את המכשיר מידו, ובתגובה הנאשם אחז במתלוננת, הצמיד את גופה למעקה בטיחות במרפסת, תוך שהמתלוננת מנסה להתנגד וצועקת לעזרה.
3. הנאשם אחז במותניה ומשך אותה לכיוון דלת המרפסת, הניח את ידו הימנית על צווארה של המתלוננת והחל לחנוק אותה בחוזקה בעוד המתלוננת אומרת לו "אין לי נשימה, אני לא יכולה לנשום, אני עכשיו מתה, אני לא יכולה לנשום".
- הנאשם הניח גם את ידו השנייה על צווארה, ומשך אותה אל תוך הדירה. המתלוננת החלה להוציא קצף מהפה ואיבדה הכרה.

4. בהמשך, המתלוננת הבחינה בנאשם או חזז בראשה ואמר לה "או שנמות ביחד או שתחיי בפחד כל החיים שלך שאני אבוא אליך כל לילה בחלומות שלך".
- בשלב זה, הגיעו הוריה של המתלוננת לדירה. המתלוננת ניגשה לאימה, חיבקה אותה ואמרה לה שהמשיב רוצה להרוג אותה. הוריה של המתלוננת ביקשו מהמשיב לצאת מהדירה.
- כתוצאה ממעשיו של המשיב, נגרמו למתלוננת חבלה של ממש בדמות אדמומיות בגבה, סימנים אדומים בצוואר וסימן המטומה בשפה התחתונה.
- ב. טיעוני הצדדים:
5. ב"כ המשיב טען כי מדובר במתלוננת צורכת סמים וסובלת מבעיות נפשיות. לטענת ב"כ המשיב המתלוננת הציגה תמונות, אולם לא נראו בהן סימני חניקה או סימן חבלה בשפה ולראיה ציינה החוקרת כי אין למתלוננת סימן של חבלה בפה, בסרטון אותו הציגה לחוקרת.
- אין תיעוד רפואי בתיק החקירה.
- ביחס לעבירת האיומים, מסר כי המשיב לא מכחיש שאמר למתלוננת שהוא יבוא אליה בחלומות לאחר מותו, אולם לא מעבר לכך.
- ב"כ המשיב הפנה לגרסאות המתלוננת, לכך שמסרה לראשונה בעימות כי המשיב ניסה להרוג אותה, וטען כי מדובר בתלונת שווא. המתלוננת אינטרסנטית, טופלת אשמת שווא במשיב שכן מתנהל הליך פלילי כנגדה בגין עבירות שביצעה נגד המשיב.
- בהיעדר ראיות ובהינתן שהמשיב נעדר עבר פלילי, יש להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר.
6. ב"כ המבקשת טען כי ישנן ראיות לכאורה להרשעת המשיב במיוחס לו, תוך שהפנה לעדויות המתלוננת, תיעוד חבלותיה של המתלוננת ועדות אמה.
- ב"כ המבקשת אישר כי ישנו הליך פלילי המתנהל כנגד המשיב והמתלוננת בגין אותו אירוע.
- עוד נטען כי המתלוננת לא יודעת להסביר כיצד נגרמו חלק מחבלותיה משום שאיבדה הכרתה.
- לשיטת המבקשת מדובר במשיב מסוכן, שמתקיימת בעניינו עילת מעצר סטטוטורית. לפיכך, ביקש להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים.
- ג. התשתית הראייתית:

לאחר עיון בחומרי החקירה הגעתי לכלל מסקנה כי ישנו סיכוי סביר להרשעת המשיב במיוחס לו ולשלב זה של הליך ישנן ראיות לכאורה. עיקר טענותיו של המשיב נוגעות למהימנות המתלוננת ועל אף הספקות שהעלה הן אינן מכרסמות בראיות הקיימות.

7. המתלוננת מתארת בהודעתה כי היתה בקשר זוגי עם המשיב (נשאו בהליך אזרחי) אך זה הסתיים בחודש פברואר האחרון. המתלוננת התכוונה לעזוב את הארץ עם בנה. לדבריה בשבועיים האחרונים הם חזרו לקשר וביום האירוע קבעו לאכול יחדיו. בעת שהיו בדירה, היא יצאה למרפסת, המשיב יצא אחריה ואמר לה "את נוסעת עכשיו ואני אמצא אותך איפה שתהיי ונעשה משפחה את תהיי שלי". המתלוננת סברה שהוא תחת השפעת סמים, לכן שלחה הודעה לאימה שתזמין משטרה, לאחר מכן כיבתה את הטלפון מתוך חשש שאמה תחייג אליה והמשיב יבין שהיא שלחה לה הודעה.

המשיב ראה שהיא כותבת הודעה ונעמד לידה. כשלא ענתה לטלפון, אביה חייג למשיב, המשיב לקח את הטלפון שלה והיא ניסתה לקחת ממנו את המכשיר. המשיב תפס אותה בגופה, כשהרגליים שלה על הרצפה והחלק העליון מוטה הצידה לעבר המעקה. היא התנגדה לו וניסתה להתרחק, החלה לצעוק. המשיב הרחיק אותה מהמרפסת, החל לחנוק אותה כאשר שם את זרוע ימין שלו על גרונה, הפעיל לחץ, ראשה הוטה אחורנית על גופו, בשלב זה אמרה לו "אין לי נשימה, אני לא יכולה לנשום, אני עכשיו מתה, אני לא יכולה לנשום". המשיב שם את ידו השנייה ביחד עם הראשונה על גרונה, משך אותה מהמרפסת לאזור המטבח, גרר אות ויצא לה קצף לבן מהפה.

8. המתלוננת מתארת כי ראתה שחור איבדה הכרה ולא זוכרת כלום. המשיב אמר לה "או שנמות ביחד או שתחיי בפחד כל החיים שלך שאני אבוא אלייך כל לילה בחלומות שלך". לאחר מכן המשיב שיחרר אחיזתו, היא החלה להתרחק ממנו והוריה הגיעו למקום. ציינה כי היא סיפרה לאימה את שארע, והמשיב אמר "זה כלום, היא משחקת עכשיו, לא היה כלום". היא החלה לבכות, אימה ביקשה ממנו לעזוב, וביקשה ממנה לשטוף את הפנים ולא לחייג למשטרה. המתלוננת הלכה לשירותים וצילמה חבלותיה. לאחר מכן המשיב עזב את המקום.

9. המשיב בהודעתו מסר כי החל ויכוח בין השניים במהלכו המתלוננת לקחה את הארנק והטלפון שלו ורצה למפרסת. הוא ניסה לקחת בכוח את הטלפון והארנק, לאחר מכן הכניס אותם לכיסו. המתלוננת ניסתה לקחת את הטלפון מכיסו, תפסה בחולצתו, לפיכך הוא תפס אותה באחיזה חזקה והצמיד אותה אליו כאשר פניה על בית החזה שלו, ובצורה הזו נכנס לדירה, תוך שאוחז בה. ציין כי בכניסה שחרר את אחיזתו מהמתלוננת, והיא שכבה על הרצפה ושיחקה עצמה כאילו היא מתה. הוא הרים אותה, לאחר מכן הלכה למפרסת והוא אחריה. ביחס לאינשים, מסר כי אמר לה שהוא יבוא אליה כל לילה בחלומות אחרי מותו במטרה להפחיד אותה. ציין כי לאחר מכן הוריה הגיעו לדירה, אימה הוציאה אותו והוא עזב את המקום. המשיב הכחיש שתקף את המתלוננת, אולם אישר שכאשר תפס אותה חזק בצורת חיבוק, המתלוננת אמרה לו שהיא כמעט נחנקת.

10. הודעת המתלוננת מפורטת וסדירה. מנגד המשיב הכחיש את האירוע נשוא כתב האישום, אולם אישר שאחז במתלוננת בחוזקה עד שאמרה לו שהיא כמעט נחנקה, וכן אישר שאמר לה דברים במטרה להפחיד אותה. חלקים רבים מהודעת המשיב מתאימים לגרסת המתלוננת.
11. המתלוננת צירפה תמונות שלה יום לפני האירוע (מסומן לה), ללא חבלות וכן תמונות שצילמה מייד לאחר האירוע, תמונות של הפוסט שהעלתה המתלוננת בעמוד האינסטגרם שלה. בתמונות ישנן חבלות בשפה של המתלוננת, אדמומיות בצוואר ונפיחות בעין.
12. המתלוננת מסרה כי העלתה תמונות לעמוד האינסטגרם שלה, בהן היא נראית חבולה, ולאחר מכן חברתה התכתבה איתה ושאלה לפשר התמונות. כשהסבירה לה שמדובר בתקיפה שנעשתה בלילה, בקשה ממנה החברה להתלונן במשטרה. התכתבות בין השתיים מתועדת בצילומי מסך בתיק החקירה.
- השתיים קבעו להיפגש על מנת שילכו יחדיו למשטרה ואכן החברה מרגריטה מלווה אותה למשטרה והתלונה מוגשת ביום שלמחרת האירוע. (תמונות של התכתבות בין מרגריטה למתלוננת, מסומן לז).
13. ב"כ המשיב טען כי החבלות הנטענות על ידי המתלוננת אינן מתאימות לאלימות לכאורה שהופעלה כלפיה. אין לה סימני חניקה ובתמונות שצולמו על ידה לאחר האירוע לא הייתה חבלה בפה. בעניין זה אציין כי מדובר בטענה שנוגעת לממצאי מהימנות ואולם המתלוננת מסרה שהיתה אדמומיות בפה כאשר צבע החבלה השתנה והפך מאדום לצבע כהה כפי שמופיע בתמונה מאוחרת יותר ומתועדת בתיק חקירה. אמנם היא אינה יודעת מה מקור החבלה בשפה, אולם עובר לאירוע לא הייתה לה חבלה {ראה בעניין זה גם מזכר מיום 26.07.25 (מסומן לט)}.
- דווקא משום שאינה יודעת לתאר את מקור החבלה, יש לראות בכך חיזוק למהימנותה, שכן לא ניסתה להוסיף על גרסתה.
- ביום מסירת ההודעה מצולמת המתלוננת על ידי החוקרת שם כבר ניתן להבחין בחבלה כהה בשפה והטענה כי צבע החבלה החמיר בחלוף יום אפשרית (תמונה ובה נראית חבלה בדמות שטף דם בשפה התחתונה, מסומן כז).
14. לריסה קוצ'ין, אמה של המתלוננת, תארה כי המתלוננת שלחה לה הודעה שתזמין משטרה, ציינה כי היא למודת ניסיון ולא מדובר בפעם הראשונה. מאחר שהמתלוננת והמשיב לא ענו, היא הגיעה עם בן זוגה לדירה. תארה כי המתלוננת הייתה בהיסטריה, חיבקה אותה ואמרה לה כי המשיב רוצה להרוג אותה, ואף חזרה על כך מספר פעמים. עוד מסרה כי המתלוננת סיפרה לה שהמשיב חנק אותה עד שאיבדה הכרה. באשר לחבלות, ציינה כי לא הבחינה משום שהיה חשוך והמתלוננת היתה נסערת, אולם הבחינה בצבע אדום באזור צווארה.
- בתיק החקירה התכתבות בין המתלוננת לאימה מיום האירוע (מסומן לו) - המתלוננת כתבה לאימה שתזמין משטרה. בהמשך שלחה לה תמונות שלה ובה היא נראית חבולה.
15. בעימות שנערך בין המשיב למתלוננת, המשיב מכחיש את המיוחס לו והמתלוננת חוזרת על גרסתה. אמנם בעימות היא טוענת שניסה להרוג אותה (מה שלא אמרה בהודעתה) כשניסה לזרוק אותה מהמרפסת אך תוכן הדברים בעימות ותיאור האירועים זהים הן בעימות והן בהודעה. כמו כן גם לאמה מסרה שניסה להרוג אותה.
16. לסיום אתייחס לטענת ב"כ המשיב לפיה מדובר במתלוננת הסובלת מבעיות נפשיות ועוד אמירות שנועדו להשחירה ולא מצאתי לחזור עליהן. המתלוננת אכן העידה על עצמה כי הפרידה מהמשיב היתה קשה לה והיא נזקקה לטיפול נפשי. יוער כי אין בכך כדי לפגום בעדותה ועל פניו המתלוננת העידה בצורה סדורה ועקבית.
- מכלל האמור, בשים לב להודעת המתלוננת, חקירת המשיב, תמונות חבלותיה של המתלוננת ולראיות הנוספות, ישנן ראיות לכאורה להרשעת המשיב במיוחס לו.
- ד. עילת מעצר:
17. המעשים המיוחסים למשיב לכאורה, מקימים עילת מעצר סטטוטורית מסוג מסוכנות, בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים.
18. המשיב, יליד 1986, נעדר עבר פלילי.
19. לאחר עין בראיות, בהינתן שלא נגרמו למתלוננת חבלות ברף גבוה ובהינתן שהמשיב נעדר עבר פלילי, הגעתי לכלל מסקנה כי ניתן לאיין מסוכנותו של המשיב באמצעות חלופת מעצר.
- אשר על כן ככל ותוצע חלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא עם שני ערבים שיניחו את דעת בית המשפט ובערבויות מתאימות ישוחרר המשיב.
20. החלופה תוצג במעמד הדיון בפני השופט התורן.
- ניתנה היום, י"ח אב תשפ"ה, 12 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.